

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/16/2016
Identifikačné číslo spisu:	7214010997
Dátum vydania rozhodnutia:	16.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7214010997.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí v Bratislave 16. marca 2016 v trestnej veci obvineného N. S. , pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Tomáša Tomčovčíka, advokáta v Košiciach, proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 9. januára 2015, sp. zn. 7T/79/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 11. februára 2015, sp. zn. 6 To/10/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného N. S., rod. S. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice II z 9. januára 2015, sp. zn. 7T/79/2014, bol obvinený N. S., rod. S. uznaný za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 18. marca 2014 v čase o 19.08 hod. zavolať z ulice Perešská č. 8 v Košiciach na tiesňovú linku č. 158, kde telefonicky oznámil: „Prosím Vás pekne, chcem zastreliť Q.. Môžete ma zavrieť. Za to, čo dneska prehlásil, ten hajzel“ z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, ktoré je evidované na pani Ing. S. G., čím sa takto vyhrážal usmrtením predsedovi vlády Slovenskej republiky. Taktiež po príchode hliadky polície na ulici Perešskú č. 8 v Košiciach páchatel' hliadke uviedol, že celá vláda je skorumpovaná a že by vystrieľal aj Y., ministra vnútra a ostatných vládnych činiteľov.

Za to mu súd uložil podľa § 324 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd obvinenému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obvinený, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 11. februára 2015, sp. zn. 6To/10/2015, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného N. S., rod. S. zamietol.

Proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 9. januára 2015, sp. zn. 7T/79/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 11. februára 2015, sp. zn. 6To/10/2015, podal obvinený N. S., rod. S. prostredníctvom obhajcu 26. novembra 2015 (doručené Okresnému súdu Košice II 4. decembra 2015) dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Dňa 3. decembra 2015 bolo okresnému súdu doručené tzv. doplnenie dovolania, ktoré je v podstate identické s dovolaním obvineného (4. decembra 2015).

Obvinený N. S. rod. S. v dovolaní uviedol, že podal dovolanie proti rozhodnutiam, ktorými bol porušený zákon z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, teda z dôvodu, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. V danom prípade zistené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (§ 371 ods. 5).

Podľa názoru obvineného z doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejmé, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu, nie je trestným činom.

Čo sa týka objektívnej stránky tohto trestného činu, vyhrážka nebola spôsobilá ani v najmenšej miere vyvolať všeobecne ako aj u poškodeného obavu z jej realizácie. Chýba tu samotná možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, keďže vyhrážka nebola adresovaná poškodenému a ten ju nebol spôsobilý vnímať. Pre chýbajúci hmotný predmet útoku nie je naplnená skutková podstata ani čo do objektu, keďže jeho konaním nebol zasiahnutý záujem na riadnom a nerušenom výkone právomoci verejného činiteľa. Chýbajúci úmysel vyhrážku naplniť vyplýva predovšetkým z intenzity útoku. Skutočnosť, že obvinený priamo zavolať na políciu indikuje, že vyhrážka nebola myslená vážne. Obvinený nemá a ani nikdy nemal objektívne predpoklady na realizáciu vyhrážky. Z výpovedí svedkov ako aj z vykonaného znaleckého posudku vyplýva, že aj v prípade nadmernej konzumácie alkoholu, obvinený nemá sklony k agresívnemu správaniu.

Odhliadnuc od spôsobu spáchania trestného činu (po zavolaní na linku 158 následne uviedol: „Prosím Vás pekne, chcem zastreliť Q.. Môžete ma zavrieť...“) podľa obvineného nemôže ísť o prečin, pretože ide o štádium akejsi prípravy. Takéto štádium pri prečinoch nie je trestné. Samotné zavolanie na linku a oznámenie o zamýšľanom trestnom čine nie je trestné. Paradoxne práve oznámením na linku 158 došlo k zániku trestnosti, keďže obvinený postupoval v súlade s ustanovením § 13 ods. 3 Trestného zákona. Obvinený v tejto súvislosti podrobne poukázal na ustanovenie § 85 Trestného zákona, kde aj napriek absencii trestného činu útoku na verejného činiteľa, zákon myslí na zánik trestnosti činu, ak páchatel dobrovoľne škodlivý následok trestného činu zamedzil, alebo napravil, alebo urobil o trestnom čine oznámenie v čase, keď sa škodlivému následku mohlo ešte zabrániť.

Zo samotného spôsobu konania možno vyvodit' naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, pretože vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je závažnosť činu nepatrná. Účelom Trestného zákona je postihovať len najzávažnejšie protispoločenské konanie, čo je dôvodom pre nevyhnutnosť rozlišovania medzi trestnými činmi a konaniami nižšej nebezpečnosti a závažnosti.

Podľa obvineného krajský súd zavádzal tvrdením, že hliadka polície musela nejako zakročiť, resp. že po

ich príchode na Perešskú ulicu sa obžalovaný snažil získať zbraň. V skutočnosti on hliadku zavolať a dobrovoľne s nimi odišiel na Obvodné oddelenie Policajného zboru. Zbraň sa nesnažil získať, len na otázku povereného príslušníka, že ako chce uskutočniť svoj zámer, keď nemá zbraň, odpovedal, že nevie, jedine ak mu policajt zbraň požičia. Takéto diskutovanie nemožno považovať za pokus získania zbrane.

Zo samotného spôsobu konania možno vyvodit' naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, pretože vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je závažnosť činu nepatrná.

Z vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol dovolaciemu súdu, aby rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 10 ods. 2, § 13 ods. 3, § 324 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutia krajského aj okresného súdu a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „prokurátor“).

Prokurátor sa s námietkami obvineného nestotožnil. Samosudca Okresného súdu Košice II v rozsudku, sp. zn. 7T 79/2014, z 9. januára 2015 uznal obvineného S. vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona. V odôvodnení jednoznačne uviedol, že skutkový stav bol preukázaný priznaním obžalovaného a usvedčujúcimi výpoveďami svedkov, pričom skutok vykazuje znaky prečinu.

Krajský súd v Košiciach uznesením podľa § 319 Trestného poriadku, sp. zn. 6 To/10/2015, z 11. februára 2015 zamietol odvolanie obvineného ako nedôvodné a zároveň poukázal aj na právne stanovisko iného senátu Krajského súdu v Košiciach (sp. zn. 7 To 124/2014).

Podľa názoru prokurátora dovolanie obvineného je vnútorne právne protirečivé. V úvodnej a strednej časti dovolateľ poukazuje na nenaplnenie jednotlivých zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona a v závere dovolania poukazuje na materiálny korektív uvedený v § 10 ods. 2 Trestného zákona. Aplikácia materiálneho korektívu prichádza do úvahy jedine v tom prípade, ak páchatel' naplnil všetky zákonné znaky uvedeného trestného činu, ale vzhľadom na okolnosti uvedené v tomto zákonnom ustanovení je závažnosť konania páchatel'a nepatrná. Krajský súd v Košiciach v oboch svojich rozhodnutiach jednoznačne uviedol, že materiálny korektív v tejto trestnej veci nemožno použiť.

V súvislosti s naplnením objektívnej a subjektívnej stránky trestného činu prokurátor poukázal na závery krajského súdu. Čo sa týka vyhrážky, musí ísť o taký prejav, ktorý je schopný všeobecne vyvolať dôvodnú obavu, že páchatel' splní to, čím sa vyhrážal. Okresný a krajský súd správne uviedol, že na základe konania páchatel'a boli aktivované bezpečnostné zložky štátu.

Prokurátor nesúhlasil s názorom obvineného, že jeho konaním nebol zasiahnutý záujem na riadnom a nerušenom výkone právomoci verejného činiteľa, pretože z právnych úvah vyššie prezentovaných, je zrejmé že k narušeniu objektu došlo. Tvrdenia obvineného považuje prokurátor za účelové.

Podľa názoru prokurátora aplikácia ustanovenia § 85 Trestného zákona o účinnej ľútosti je v plnom rozsahu vylúčená, pretože uvedený trestný čin nie je výslovne uvedený v tomto zákonnom ustanovení ako trestný čin, pri ktorom možno aplikovať účinnú ľútosť. Použitie analógie legis je v danom prípade vylúčené, keďže by išlo o neprípustné rozšírenie tohto zákonného ustanovenia.

Vo vzťahu k zániku trestnosti podľa § 13 ods. 3 Trestného zákona obvineným prezentované právne úvahy prokurátor považoval za právne nesprávne. Trestný čin útoku na verejného činiteľa je ohrozovacím trestným činom, kde už samotným vyslovením vyhrážky - zavolaním na telefónnu linku č. 158, došlo k jeho spáchaniu. Pri tomto trestnom čine v žiadnom prípade nemožno hovoriť o štádiu

prípravy tak, ako to prezentoval obvinený.

Prokurátor navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 382 písm. c/ Trestného zákona odmietol podané dovolanie, keďže je zrejmé, že nie sú dané dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, ktoré nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu.

V podanom dovolaní dovolateľ namietal v podstate právnu kvalifikáciu skutku ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona.

Trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža usmrtením, ublížením na zdraví alebo spôsobením malej škody pre výkon právomoci verejného činiteľa. Ustanovenie chráni výkon právomoci verejného činiteľa a nezáleží na tom, či mal páchatel určitý úmysel vyhrážku splniť a či vyhrážka bola v konkrétnom prípade spôsobilá u poškodeného vyvolať dôvodnú obavu z jej uskutočnenia (R 5/1963). Musí byť však takým prejavom, ktorý je schopný všeobecne vyvolať dôvodnú obavu, že páchatel splní to, čím sa vyhrážal.

Verejný činiteľ je definovaný v ustanovení § 128 ods. 1 Trestného zákona. Verejným činiteľom je aj člen vlády. Je nepochybné, že predseda vlády Slovenskej republiky, ktorému obvinený adresoval vyhrážky, je verejným činiteľom.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach (str. 4) a vyjadrenie prokurátora a plne sa s ním stotožňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený N. S. svoju vyhrážku oznámil priamo orgánom polície. Na základe jeho telefonického oznámenia musela zakročiť hliadka polície, pričom pri ich príchode do miesta bydliska obvineného tento vo vyhrážkach pokračoval a dokonca sa snažil od policajtov získať zbrane na jej uskutočnenie. Obvinený spáchanie skutku nepoprel. Na naplnenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu postačuje čo i len verbálna vyhrážka. Nie je potrebné ako napr. pri nebezpečnom vyhrážaní, aby poškodený túto ujmu pociťoval. V prípade, ak by obvinený po príchode hliadky Policajného zboru upustil od svojho konania, bolo by možné toto jeho konanie považovať za priestupok. Obvinený však takto nekonal a ďalej svoje vyhrážky stupňoval. Zánik trestnosti činu podľa § 13 ods. 3 Trestného zákona obvineným preto neprichádza do úvahy. Na margo toho najvyšší súd zdôrazňuje, že trestný čin útoku na verejného činiteľa je ohrozovacím trestným činom, kde už samotným vyslovením vyhrážky došlo k jeho spáchaniu, preto nemožno hovoriť o štádiu prípravy na trestný čin.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené, v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, pretože obvinený N. S., rod. S. svojim konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu (prečinu) útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm.

b/ Trestného zákona.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného N. S., rod. S. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.